

ni bila Golob in Berglez težko ranjena. Orožniki ti šele so napravili tej bitki konec.

Fantolini. V Hrastniku sta se mizarstvačenca Jože Rotter in Anton Kerkovič najprve te z šale, potem pa v resnici stepla. Rotter je ti, hotel z odprtim nožem Kerkoviča napasti; a pri temu je sam tako nesrečno padel, da si je radel nož v prsa in se težko ranil.

Zgorela otroka. V Kapeli pri Radgoni je ki ogorela neka viničarska hiša. Ko je pričelo d-oreti, ležal je viničar Franc Grossmann na pljučni-a-a bolan v postelji. Njegova 2 in 4 letna otroka pa sta se igrala v kuhinji. Očeta se je za-tu noglo še pravočasno rešiti; vzboga otroka pa sta d. gorela in šele pozneje so popolnoma sezgana i-nrljike iz razvalin potegnili.

Vsled strahu pred vojno znorel je posest-nik Silvio Radič v Zidanemmostu. Prodal je va svoje posestvo za 22.000 kron. To svoto se mu m-e izplačalo v papirnem denarju. Potem je po-avabil več prijateljev k pojedini in ko so se vsi u-prav dobro zabavali, vstal je Radič nakrat in o-urgel za več kot 20.000 K papirnega denarja v e-peč. Gosti niso mogli denarja več rešiti. Radič ih pa je zbežal v gozd, kjer so ga drugi dan obe-čene ga našli.

Kolo ukradel je neki neznanec mesarju it-Pirschu v Mariboru. „Globus“-kolo ima šte-0-126 098.

Dolgo iskala je roka pravice nekega Franca r-Zormana. Zdjaj so ga v Braslovcah zaprli. Zor-); nan izvršil je celo vrsto tatvin in vlomov, pri o-katerih je nastopal z neverjetno predrznostjo. g-Kdor ga je zasačil, temu je grozil z revolver-tem. Zdjaj se bode v ječi za svoje grehe pokoril.

Otrok s patrono. 10 letni šolar Martin Cizl ro-v Retju v Trbovljah dobil je neke dinamitno patrono. Sprožil jo je na ta način, da je s ka-ni nenjem po nje udaril. Odrtgalo mu je vse prste n-lesne roke in ga tudi drugače težko poško-ovalo.

Sodniji naznanilo se je gostilno Neže Mo-an v Globokem, v kateri vlada nebovpijoča amazanost. V nobenem svinjaku ne sme biti v-jako umazano. Orožniki so našli pri zakurjeni v-veči patronne in smodnik. Svinje žrejo v hiši z-iste posede, kakor gosti in ker pridno talarje v-j. obližnejo, jih ni treba umiti. Grozno zanemar-ne eni so tudi otroci. Klerikalna kultura!

Pridna ženska. Soproga posestnika Polutnika v Trokagori ukradla je lastnemu možu 216 K h-lenarja in jih je svojim starišem izročila. Žena u-n stariši se bodejo imeli pred sodnijo zago-varjati.

Javno nasilstvo. Brata Franc in Anton Duh in napadla sta v pijanosti stražnika v Konjicah, o-zakar bodeta v ječi pokoro delala.

Neprevidnost. V Radgoni vlila je gdč. Paula

Psi v vojaški službi.

V zadnjem času so se ponovili veleizdajalski na-padi na smodnišnice in vojaške shrambe v Avstro-Ogrski. Vse te napade je sicer vojaška straža preprečila. Ven-dar pa vojak ponoči tudi mnogo ne vidi. Zato je vpe-

ljala zdaj oblast krepke pse, ki se jih doda vojaškim stražam in ki čutijo bližajočega sovražnika mnogo hi-treje. Ta nova uredba bode našim pridnim vojakom gotovo mnogo koristila.

Mendasch v goreči kupalni aparat špirta. Zgo-dila se je razstrelba in neprevidna ženska je pridobila težke opekline.

Nasilneža. Delavca Cestnik in Zuza v Št. Pavlu pri Pragvaldu sta se potegovala za vdovo posestnico Marijo Goršek. Ker nobenega ni ma-rala, pretepla sta njo in ujeno hčerko in raz-bila vse po njeni hiši. V luknji se jima bode že ohladila zaljubljena kri.

Surovost. Hlapec Pavel Bobek v Zalcu je vrgel slaboumnega tovariša Franca Senica tako močno ob tla, da je ta omedlel in pridobil težke notranje poškodbe. Odpeljali so ga v bolnišnico, Bobeka pa v ječo.

Jako pobožen je menda cerkveni ključar Lenart Pačnik v bližini Slov. Gradca. V cerkvi je z mošnjikom nabiral darove in motil božjo službo, poleg tega pa veliki del nabranega denarja za se porabil. Fajmošter naznanil je to garjevo ovco sodniji.

Iz Koroškega.

Sele. (Mažijev popravek.) Uredništvo „Štajerca“ mi je na Mažijev „popravek“ podelilo besedo. Ker sem z delom obložen, mi ni mogoče v večjem obsegu odgovarjati. Tudi nisem prijatelj velikih besed, zato imam pa lastnost, z malo besedami veliko povedati; morebiti zadostujejo sledeče vrstice. Moj članek „Iz preteklosti poštenjaka“ z dne 8. decembra 1912, št. 49, je do zadnje pike resničen, vendar je pa treba saj nekaj ponavljati, da se ne pozabi. Trdim še enkrat, da je Maži dne 8. 12. 1897 za šolsko zemljišče pri seji krajnega šolskega sveta dobil 500 kron in da je ta sprejem z lastnoročnim podpisom potrdil. Dalje izjavim, da je Maži v decembru leta 1898 še enkrat dobil 500 K, in da je čez ta drugi sprejem prinesel notarsko pobotnico. Trdim naprej, da se je gos-pod okrajni glavar iz računov prepričal, da je šolsko zemljišče dvakrat v računju in da je Maži dvakratno plačilo sprejel. Okrajni spisi in računi so shranjeni pri okrajnem glavarstvu in do zadnjega vinarja natančni. Gospod Maži piše, da za pomote, katere so se morda!! glej, glej) vrinile v račune ni odgovoren, ker takrat ni bil član šolskega sveta. Večje brezvestnosti ne more biti. Mažije bil od leta 1895 do 1. februarja 1898 načelnikov namestnik in obenem tudi blagajničar, vključno temu ima čelo trditi, da ni bil ud krajnega šolskega sveta. Jaz nisem volje z Mažijem polemizirati, če on bolj vè kakor jaz, potem me lahko gre tožiti. Izjavim, da je Mažijev popravek od začetka do konca neresničen in zlagan. Jaz sem ves čas pripravljen moje trditve tudi pred sodnijo dokazati in vzamem za ta in oni članek, v katerega se Maži zaletuje, celo odgovornost. Nik. Ottowitz, šolski voditelj.

Bilčovs (Ludmannsdorf). Piše se nam: Dne 7. t. m. vršila se je tukaj nova volitev občinskega odbora, ki je končala z lepo zmago naprednjakov. To je dokaz, da so postali Bilčovščani že „hell“. Gosp. župnik, ki je preje v odboru sedel, je zdaj vun zletel. Volitev se je vršila pri „Pomouču“. V sosedni gostilni so že čakali „čuki“, da bi praznovali „zmago.“ Tudi možnarje za streljati so imeli črni že pripravljene. Po-tem pa so skoz padli! Oj ti nesreča! Skoraj za zjokati se je! — Kakor vedno rabili so klerikalci tudi sedaj za agitacijo najgrša sredstva. Volilecem se je lagalo, da hočejo naprednjaki cerkev odpraviti. Na praznik sv. Treh kraljev je župnik ljudi raz prižnice pred gotovimi „nekrščanskimi“ hišami svaril. Gosp. župnik, mi Vas tudi svarimo, da nas s takimi stvarmi pri miru pustite. Mi vodimo politični, ne pa osebni boj. Ako nas pa prisilite, udarili bomo tudi mi in povedali mnogo zanimivega o gotovih hišah, imenovanih „farovži.“ — Končno še en smešni slučaj: Neki krčmar v Bilčovsu držal je pošteno z naprednjaki. Par dni po volitvi poklicalo se je njegovega sina k vojaki. Najneumnejši klerikalec v celi fari je takoj okoli govoril: „To je kazen božja.“ En dan pozneje pa je prišel dotični krčmarjev sin že zopet na „urlaub“. Predstavljajte si nemni obraz, ki ga je dotični

klerikalni kričač zdaj delal! Tu je imel ljubi Bog klerikalce enkrat pošteno za norce... Živelci vrli volilci! Naprednjaki.

Žabnica (Saifnitz). Poroča se nam: „Šmir“ prinaša zaradi volitev iz naše občine dopis in pravi, da so z volitvijo „večinoma vsi zadovoljni“ (??). Klerikalci so namreč veseli, da ostane Ehrlich na krmilu. To je namreč oče koroškega hujskača dr. Lambert Ehrlicha in zato mora biti slepo orodje v roki svojega zagriženega sina. Ta Lambert je na troške davkopljučevalcev študiral in hoče zdaj v kalnem ribe loviti. Klerikalna družina Ehrlich si zna sploh zasluge drugih pripisovati, profit delati in se pusti potem kot „dobrotnike“ hvaliti. Ako „Šmir“ ne miruje, povedali bomo enkrat resnico brez vsacega ozira. Kjer so slovenski klerikalci na krmilu, tam grè gospodarstvo rakovo pot. V Uggowitzu se seveda črnuhom ni posrečilo, kaj-ti tam smo mi zmagali. In zato izlivajo zdaj svoj strup ter napadajo poštene može v Ovčji vasi, ki bodejo gotovo za blagor občine delovali. No, črna hujskarija bode tudi končala in srbofilska banda ne bode nikdar na Koroškem vladala.

Iz Lipe se poroča o čudnih slovensko-kl-rikalnih poštenjaki. Ravno bogati slovenski klerikalci, ki znajo drugače prav pobožno oči proti nebu zavijati, ne vedo „moje“ od „tvoje-ga“ razločiti. Zlasti divjačino krajejo radi. Ob-činski svetovalec in črni kričač Vonk v Duenu je res pravi volk nad tujimi srnami in se bode imel vsled tega pred sodnijo zagovarjati. Prvi občinski svetovalec Oren v Udnatu, ki je se-veda tudi grozno pobožen, mu je ednaki bratec. Čudno, da „Š-Mir“ o teh uzmovičih ni-česar povedati noče. Gospodje politični duhov-niki, povejte vendar vašim ovčicam, da se ne sme krasti!

Galicija na Koroškem. Piše se nam: Dne 5. januarja je priredilo tukajšnje gasilno društvo v dobroznani gostilni Jegrowsky društveni ven-ček (Feuerwehrkränzchen), ki pa je bil slabo obiskan, akoravno je vodstvo vse priredilo, da bi se veselica prav dobro in zanimivo obnesla. Preskrbela se je izvrstna muzika, ki je pridno godila lepe viže; res lepo so bili okrašeni za-bavni prostori. Vzrok slabega obiska od strani domačih so bile različne hujskarije. Obžalovati pa je, da so tudi marsikateri udi gasilnega društva izostali. Sploh se tukaj opazuje, da večji del ljudstva ne pozna koristi gasilnega društva in ga zavoljo tega tudi ne podpira. Za marsika-tero drugo reč se daruje; a za društvo, ki je res v blagor vsakemu občanu, pa se najdejo prazni žepi — marsikateri se še posmehuje ti-stim, ki žrtvujejo čas in denar in se trudijo zastonj v korist društva in občine. Osebe, ki bi morale biti na prvi vrsti, ki imajo pri ljudstvu (posestnikih) precej veljave, stojijo na strani in se ne brigajo veliko za gasilstvo. Če bi morala občina prevzeti gasilno društvo ki je zdaj „frei-willig“, bi posestniki, sploh ljudstvo, in občina videli, koliko napravi do dela truda, in stroškov. Upati je, da bo postalo boljše, in da bi se tu-kajšno prebivalstvo bolj zanimalo in podpiralo podjetje, ki je le njemu v korist. — Gut Heil!

V Djekšah se je pri zadnjih občinskih volitvah vsled tihe a strasne agitacije župnika večinoma slovensko-klerikalne člane izvolilo. Mnogo volilcev je tudi zamudilo svojo dolžnost, tako da so imeli nasprotniki lahko igro. Posle-dice se bodejo seveda kmalu pokazale, to pa v prvi vrsti v občinskem gospodarstvu. Kajti kjerkoli so slovenski klerikalci na krmilu, pov-sod pride do poloma. Volilci v Djekšah se bo-dejo torej še krvavo kèsali, da so se pustili od klerikalcev na lim zvabiti. Župnika Antona Beneteka, ki se je delal vedno tako miroljubne-ga in brezstrankarskega, pa smo zdaj tudi iz-poznali. Tiha voda bregove podira! Ali doma-čini bodejo farovški, protikoroški politiki že konec napravili!

V Unterdraurgu se vršijo sodnijski dnevi 1. 1913 v gostilni „zur Tigerschlucht“ in sicer dne 6. februarja, 6. marca, 3. aprila, 8. maja, 5. junija, 3. julija, 7. avgusta, 4. septembra, 2. oktobra, 6. novembra in 4. decembra.

Rudnik Sonnberg, ki je igral v zločinskem farškem polomu na Koroškem veliko vlogo in ki so ga pustili klerikalni sleparji svoj čas na več milijonev kron ceniti, se je zdaj na rudnik v